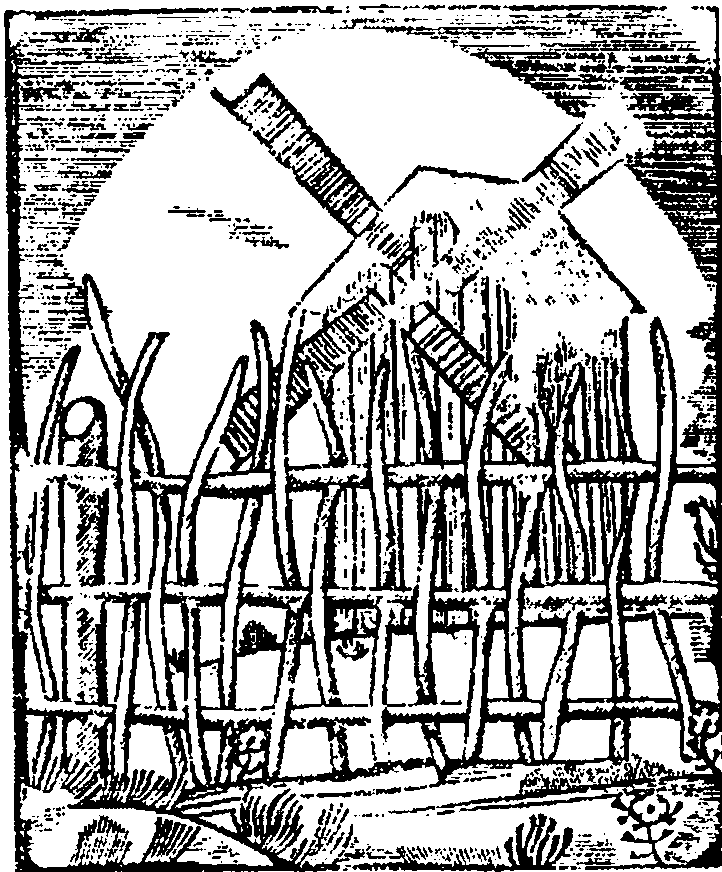
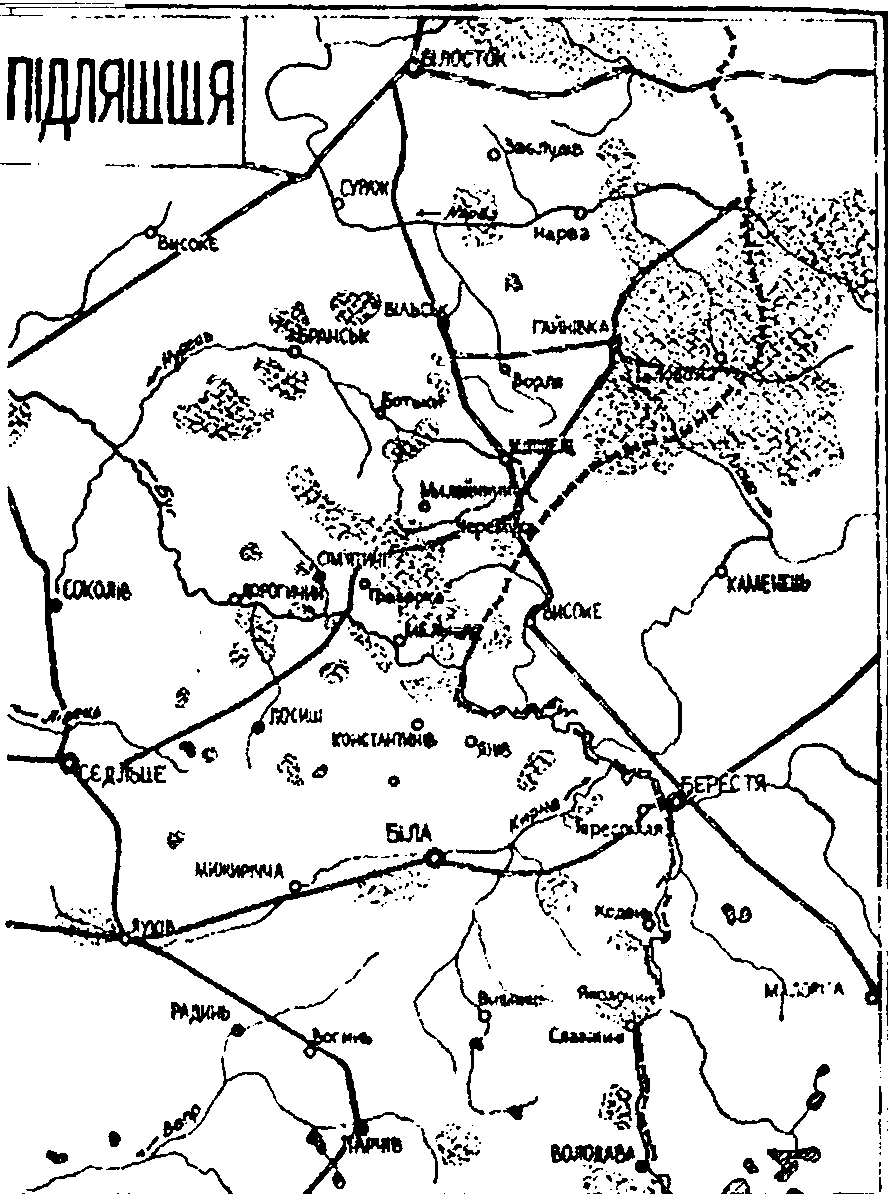

НАД БУГОМ І НАРВОЮ

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ З ПІДЛЯШСЯ

ПІДЛЯШШЯ

1:1 000 000

- державний кордон
 залізниця
 міста і великі села
 ліси
 річки
 озера

Перед Вами збірник українських народних пісень з Підляшся , зміст яких тісно пов'язаний зі щедрою на талани землею. Тому то не випадково в збірнику така різноманітність пісень (веснянки, побутові пісні, думки , пісні про кохання, та козацьки журливі мелодії).

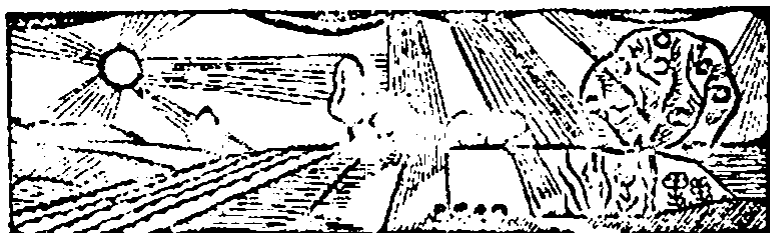
Народних пісень співали на Підляшші споконвіку , їх неспадковість наповнювала гордість, додавала сил та скріплювала характери. У наш час коли багато пісень пішло в забуття та не-пам'ять хай збірник цей стане допомогою і неначе вогонь ватри притягає до себе. Хай підляські пісні зібрані в цілість будуть для Вас батьківщиною співу , де цвіте льон та лунає дзвінкий молодечий сміх.

ДУЖЕ ДЯКУЮ ВСІМ , ЩО ПОМОГЛИ
ОПРАЦЬОВАТИ І ВИДАТИ ЦЕЙ ПІСЕННИК.

Х.Рижик

ПІДЛЯШШЯ

Повіяв вітер з далека
 Приніс тугу носі рідної сторони
 Згакув я дитячі літа
 Місця що близьки були мені колись.

Там де Підляшшя, водні дороги
 Гарні хвилини можеш тут пережити
 Забути про сльози і про тривоги
 Послухай як на воді цювен скрипить.

Тут де Підляшшя, тихі простори
 Навчать любити що рідне, що своє
 Та й на чужині, в довгі вечери
 Стане на думці: не тут місце моє.

Там де Підляшшя - зелені луки
 Ти свого місця у житті пошукай.
 Там свої люди живуть навкруги
 Рідної ти хати ніколи не кидай.

Текст цієї пісні склали учасники рейду
 „Надбужаньське земля' 85” на мелодію
 пісні „На тихій, гірській долині”.

НІЧКА ПОГІДНА

Нічка погідна, зороньки сяють,
Вийди дівчино до гаю;
Там при дорозі є березонька
Там я на тебе чекаю.

А я не вийду мій чорнобривий,
Я хочу тебе кідати;
Я тебе люблю а ти жартуєшь
Я хочу тебе забути.

А як поїдеш ти на Україну
І будеш в степі гуляти,
Може згадаєш—свою дівчину
Що буде з тугі вмирати,

Може згадаєш наше Підляссе,
Село тихеньке під ліском;
В нічку погідну, місячну, зірну
Може і ти зитхнеш нишком.

Помірно

Ніч - ка по - гід - на , зі - ронь - ки ся - ють , вий -
ди дів - чи - но до га - ю ; там при до - ро - зі є бе - ре -
зонь - ка там я на те - бе че - ка - ю.

ГАЛЯ

Їхали козакі із Дону до дому,
Підманули Галя, забрали з собою.

Ей, ти Галя, Галя молодая,

Підманули Галя, забрали з собою.

Поїдемо з нами, з нами козаками

Тай повезли Галя степами, лісами.

Ей, ти Галя, Галя молодая

Тай повезли Галя степами, лісами.

Тай повезли Галя степами, лісами,

Привязали Галя до сосни косами.

Ей, ти Галя, Галя молодая,

Привязали Галя до сосни косами.

Привязали Галя до сосни косами,

Підпалили сосну обома краями.

Ей, ти Галя, Галя молодая

Підпалили сосну обома краями.

Сосна догоряє, Галя промовляє:

"А хто в лісі чує, нехай поратує

Ей, ти Галя, Галя молодая

А хто в лісі чує, нехай поратує."

Одозвався козак: "Я в полі пахаю

Я твій голосочок здалека пізнаю.

Ей, ти Галя, Галя молодая

Я твій голосочок здалека пізнаю."

Одозвався други: "Я в полі ночую

Я твій голосочок здалека почую.

Ей, ти Галя, Галя молодая

Я твій голосочок здалека почую"

А хто дочок має, нехай навчає,

Нехай на провітках гулять не пускає.

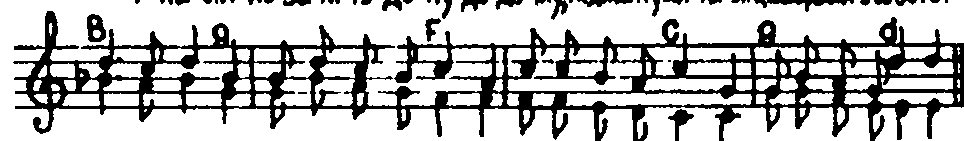
Ей ти Галя, Галя молодая

Нехай на провітках гулять не пускає.

Помірно

Ї-ха-ли ко-за-кі із До-ну до до-му, підманули Га-лю, забрали з собою.

Ей, ти Га-лю, Га-лю мо-ло-да-я, під-ма-ну-ли Га-лю, забрали з собою.

ОЙ ВІШЕНЬКА, ЧЕРЕШЕНЬКА

Ой вішенька, черешенька, червона ягода
Я дивчина молоденька як намальована

Ой оралі хлопці польє, виоралі ярмо
Заплати мніє дивчинонько, що я ходив дармо

А я тобі козаченьку платила, платила
Цілував моє личенько, я й не боронила

То й при сонці, то й при зорці, то й при місячк
Цілував моє личенько, мили козаченьку

Будь здорова дивчинонько, іди до дому спи
Завтра рано чуть світочок до гаю приходи

Не пришла дівче до гаю, осталася в саду
Сам я й бачив як присягала другому козаку

Бодай квіти повсихалі, що рано розцвілі
Бодай люде шестя не зналі, що нас розлучили.

Вальс

Музична партитура вальсу. Дві системи нот з акордами: e, H7, e D G, D, G, H7, e, H7.

Ой ві-шенька черешенька червона я-го-да . ой ві-шенька черешенька
червона я-го-да . я дів-чина молоденька як намальована . - на

РІЄЧЕНЬКУ БИСТРУЮ

Рієченьку биструю, вода помутіла,
Ой чого дієвче жалосно плачеш
Чи тебе маті біла?

Ой біті не біла, но словами карала.
Коб я з хлопцями з пройдисвієтами,
Цієлу ноч не гуляла.

А кӯолько ж било того гулянечка мойого
Од змерканочка й до світаночка,
До деньочка бієлого.

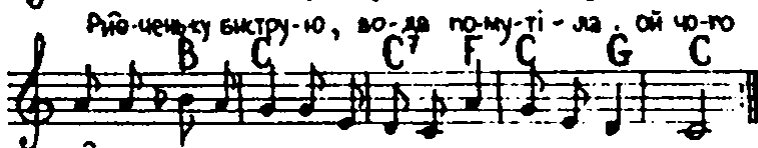
Ой пу́йду я пу́йду, до броду по воду.
Ой як стану я, подівлюся я,
Чи хороша на вроду?

Ой вроду - природу, ліченько прекрасне
За ліхім мухом за недбайнічком
Доля ж моя нещасна.

Коб я біла знала, што замужом ліхо
Заплєда би я косу русую
І сідієлаб я тіхо.

Коса моя руса, в три ради сплетьона.
Ля бієдная, нещаслівая,
В чужу сторну звєзьона.

На шєидко

дієвче жа-лос-но плачеш чи-те-бе ма-ті бі-ла.

ПОСІЯЛА ОГУРОЧКИ

Посіяла огурочки
Близько над водою
Сама буду поливати
Дрібною слізою

Росни росни огурочки
В чотири листочки
Не бачила міленького
Чотири годочки.

А на п'ятий зобачила
Як череду гнала
Не сказала - " Милий здрастуй "
Бо мати стояла.

Бо мати стояла
А батько дивився
Не сказала - " Милий здастуй "
А він зажурився .

Добри батько, добри батько,
А мати ліхая
Не пускає на улицу
Бо щей молодая.

Темпоро

По-и-я-ла о-гу-роч-кі, близько над во-до-ю.

Са-ма бу-ду по-лі-ва-ти дрібною слі-зо-ю.

Са-ма бу-ду по-лі-ва-ти дрібною слі-зо-ю.

ПОЛОВІНА САДУ ЦВІТЕ

Половіна саду цвіте
 Половіна вяне
 Тяжко, важко на сєрдєньку
 Як вечір настане
 Аа, аа /а/
 Як вечір настане
 Тяжко, важко на сєрдєньку
 Як вечір настане
 Усі хлопці на вулиці
 А мого немає
 Усі хлопці на вулиці
 А мого немає
 Чи він сіє, чи він оре
 Чи дома немає?
 Чи він сіє, чи він оре
 Чи дома немає
 Чи в тихому Дунаї
 Коня напуває?
 А кінь бєде, води не п'є
 Доріженьку чус
 Дєсь мій юлий чорнобривий
 З другою ночус.

Помірно

По-ло-ві на са-ду цвї-те, по-ло-ві на вя-не тяжко, важко на сєрдєньку
 як вечір на-ста-не. а , а , а , а , а , а , як вечір на-ста-не.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

Ой у вишневому садочку
Там соловейко щебетав;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав.

Ой у зеленому садочку
Козак дівчину вговоряв,
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я ох-ох-ох .
Козак дівчину вговоряв.

Ой ти, дівчино чорноброва,
Ой чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ой чи підеш ти за мене?

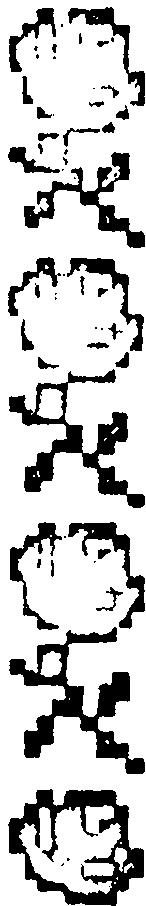
Моя матуся тебе знає:
Ти той козак, що все гуляє,
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє.

А я матусі не злякаюсь,
Яй ще з тобою покохаюсь,
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Яй ще з тобою покохаюсь.

Весело, не поглиблюючи

h e h Fis h e h D
Ой у вишневому садочку там соловейко щебетав:
G D e h e D Fis h
віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох, там соловейко щебетав

ЦВИЛА МОЯ РУЖА

Цвила моя ружа,
Цвила в день і в ночі;
Полюбила козаченька,
Його карі очі.

Його карі очі
То велика зрада;
Полюбила козаченька
На серцю досада.

А я тую ружу
Вирізати мушу,
А я тую любов щирю
Занехати мушу.

Не виріжу ножом,
Вудзьму я сокиру,
Через тую любов щирю
Я ліжу в могилу.

Як прийдуть дивчіта
Цвіточки зривати -
Дурна дівка з любові вмерла
І мусить лежати.

Вальс

Цви-ла мо-я ру-жа, цви-ла вденівно-чі По-
люби-ла ко-за-ченька йо-го ка-рі о-чі По-чі.

ОЙ, ЗРАДА, ЗРАДА

Ой, зрада, зрада карі очі, зрада,
 Ой, чом в тебе милий не вся щира правда
 Й не вся щира правда?
 Обернися милий я тебе розбую,
 Я й твоє личеиько сім раз поцілую,
 Сім раз поцілую.
 Єсть у мене мила сто й двацять четири,
 Вони мене розбують й сім раз поцілують,
 Сім раз поцілують.
 Єсть у тебе милий сто й двацять четири
 А я найстаршая межі їми всіми.
 Межі їми всіми.
 Ой, де ж ти мила старшенства достала,
 Жеб ти межі їми найстаршою стала,
 Найстаршою стала ?
 Ой, та в Межилістю церковка стояла,
 Там я молодая найстаршою стала,
 Найстаршою стала.
 Правду мила кажеш і я й тоє знаю,
 Я з тобою мила живіти думаю.
 Живіти думаю.

Спокійно

Ой, зра- да, зра- да, ка- рі о-чі, зра- да, ой чом

в- те- бе ми-лий не- вся щир-а прав-да не- вся щир-а прав-да.

КАЛИНО-МАЛИНО

Калино-малино, калино-малино,
 Калино-малино,
 Листе зельноє, листе зельноє;
 Не йди дівко замуж, не йди дівко замуж
 Почекай на мене.

Рада б я козаче, рада б я козаче,
 Рада б я козаче,
 На тебе чекати, на тебе чекати,
 Оно рідна мати, оно рідна мати,
 Хоче замуж дати.

Не так рідня мати, не так рідня мати,
 Не так рідня мати
 Но як рідні сестри, но як рідні сестри,
 Не могу я того не могу я того
 Халю перенести.

Ой пубйду я лісом, ой пубйду я лісом,
 Ой пубйду я лісом
 З дороги зблуджуся, з дороги зблуджуся,
 Знайду бистру річку, знайду бистру річку,
 З халю утоплюся.

Не топися мила, не топися мила,
 Не топися мила
 Бо дві души згубиш, бо дві души згубиш,
 Бо дві души згубиш ходи звінчаємся, ходи звінчаємся,
 Коли вірно любиш

Не пубйду я лісом, не пубйду я лісом
 Не пубйду я лісом
 Пубйду долиною, пубйду долиною,
 Не вийду я замуж, не вийду я замуж,
 Буду дівчиною.

Томірно

Ка-ли-но ма-ли-но, ка-ли-но ма-ли-но. Не йди дів-
 ма-ли-но, листе зе-льо-но-є, листе зе-льо-но-є
 чо не-муж не йди до чо замуж, почекай на ме-не.

НА НЕБИ МІСЯЦЬ

На неби місяць, на неби ясний,
 На неби зороньки горать;
 Послухай милий, мӯдїй чорнобривий
 Шо про нас люде говорать.

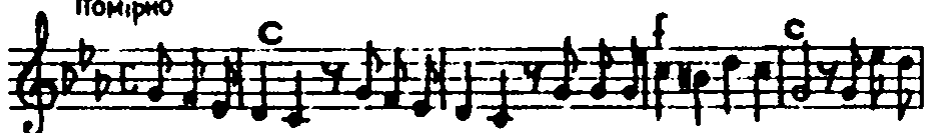
Кажуть про тебе, кажуть про мене,
 Кажуть про нашу любовь;
 Вони в любви не розуміють
 Тай всьо говорать болтавно.

На неби місяць, на неби ясний,
 Тай це за хмари сховався;
 Ой, десь мӯдїй милий, мӯдїй чорнобривий
 З другой на карточку знявся.

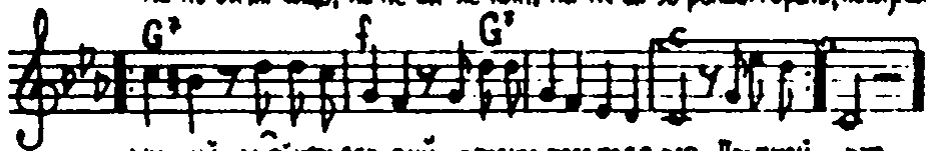
А я ходила його просила—
 Покаж мнї карточку свою
 Нех я зобачу, гірко заплачу,
 Чи вона краща від нене.

Вона не краща і не богатша
 Оно хітріша від тебе;,
 Вона зуміла причарувати
 Моє серденько до себе.

Помірю

На не-ви мі-сяць, на не-ви яс-ний, на не-ви зо-роньки горать, послухай

ми-лий мӯдїй чорнобривий шо про нас люде го-во-ра-ть. Послухай -ра-ть.

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Сонце низенько, вечір близенько,
Щоб в милим нічку перестать;
Лучче коханічка не знати,
Як ту дівчину спокідать. / 2 /

Зорву я вітку той в винограду
Скажу що вігер поломив;
Вік не забуду того словечка
Що милий Ваня говорив. / 2 /

Говорить Ваня - ой, ти Галюню,
Ой, ти Галиночко моя.
Вже ж ми розійдимось з тобою
Нех буде легше ворогам. / 2 /

Не хочу Галю тебе дурити,
Ножом серця пробивать.
Не хочу Галю, правду сказати
Що хочу й тебе спокідать. / 2 /

І пошла Галя на той сам берег,
Там де пливають кораблі;
Кинулась в море... і все васнуло
Знайшла притулочок собі. / 2 /

І пушов Ваня слідом за нею,
Вийняв хустину з рукава -
Забери Галю цюю хустину
То та хустина, що ти дала. / 2 /

Но швидко

Сон-це ни-зень-ко, ве-чір бли-зень-ко що в милим нічку

пе-ре-стать, лучче ко-ха-ни-ка не-зна-ти як ту дівчину спо-кі-дать.

"Ой, хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував,
Що й не розвивався?"

"Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині,
Та й не розвивався!"

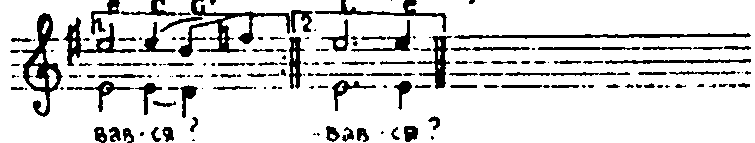
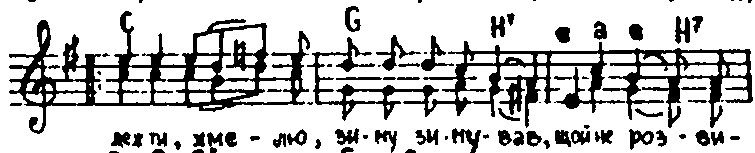
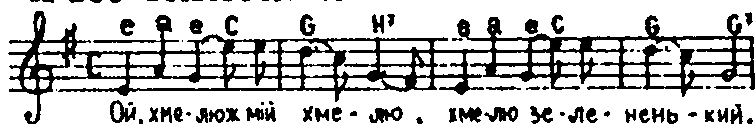
"Ой, сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував
Що й не розбувався?"

"Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці,
Що сватати буду!"

"Ой, сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удовиці,
Во щастя не буде!"

Во вдовине серце
Як осіннє сонце,-
Воно світить, світить, та не гріє
Все холодом віє.

А дівоче серце,
Як весняне сонце,
Ой, хоч воно та й хмарнесеньке,
А все теплесеньке!"

ОЙ, ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

ОЙ ЗИЙДИ, ЗИЙДИ

Ой зийди, зийди, ясни місячк
Як млінове коло

Ой вийді, вийді, серце дівчино
Промов до мене слово

Ой як я маю, ой як я маю

До тебе виходіті

Люде говорат, люде все чуют

Мніе тебе не любіті

Нехай говорат, нехай все чуют

Хоч по цілому свіету

Я тебе любів, любіті буду

Як роховую квіетку

Ой шуміт же мніе, як вода в млініе

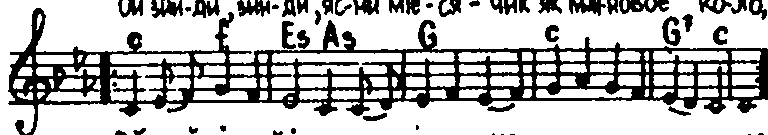
Той в му́йу́дй головонці

Нікуди вийті, поговориті

Як в чужу́дй сторонуонці.

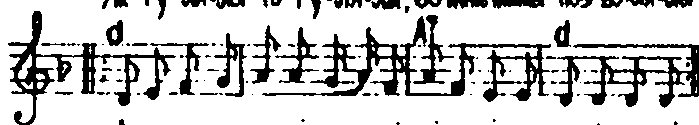
Ой зий-ди, зий-ди, яс-ни міе-ся-чк як млі-нове ко-ло,

Ой вий-ді, вийді, сер-це дів-чи-но, промов др мене слово

Як гу-ля-ла то гу-ля-ла, бо мнімама тоз-во-ля-ла

А те-перка люлі, лю-лі, мі-ну-лі-ся мо-ї гу-лі.

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Тече річка невеличка з вишневого саду...

Кличе козак дівчиноньку собі на пораду.

Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей;

Кличе козак дівчиноньку собі на пораду.

"Порадь мені дівчинонько як рідная мати,

Чи менє тепер женитися, чи на тебе ждати?

Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!

Чи менє тепер женитися, чи на тебе ждати?

"А я тобі козаченьку раджу і не раджу,

Я з тобою вечір стою, на іншого гляджу!

Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!

Я з тобою вечір стою, на іншого гляджу!

"Бодай же ти, дівчинонько, тоді заміж вийшла,

Як у млині на каменю, рута-мята зійшла!

Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!

Як у млині на каменю, рута-мята зійшла!

"Бодай же ти козаченьку, тоді оженився,

Як у лісі при дорозі, сухий дуб розвився!

Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!

Як у лісі при дорозі, сухий дуб розвився!

Дівка руту посіяла, на каменю зійшла,

Козак стари бородати тай не оженився!

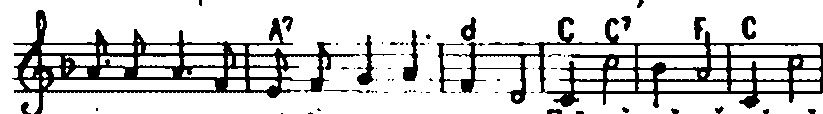
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!

Козак стари бородати тай не оженився!

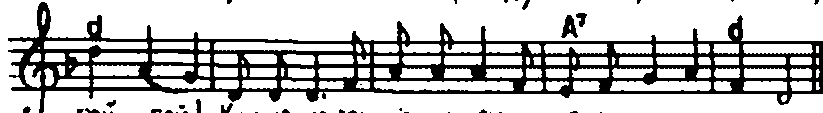
Помірно

Те-че річ-ка не-ве-лич-ка з виш-не-во-го са-ду. кли-че ко-зак

дів-чи-нонь-ку со-бі на по-ра-ду Гей-гей, гей-гей, гей-гей,

гей - гей! Кли-че ко-зак дів-чи-нонь-ку со-бі на по-ра-ду

ОДНЕ СОНЦЕ СХОДИТ, ДРУГОЄ ЗАХОДИТ

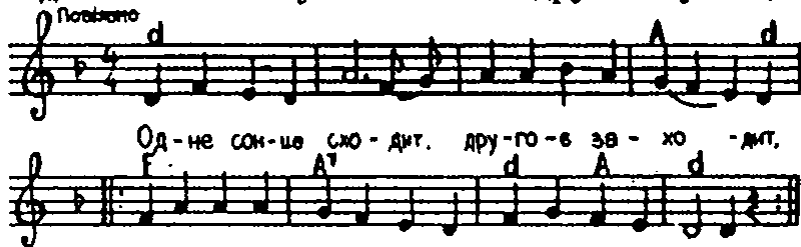
Одне сонце сходить, друге заходить
А там богач до дивчини што вечора ходит /2/
Богачу, богачу, не ходи до мене
Ти богати а я біедна, не вузьмеш ти мене /2/

Не вузьму, не вузьму, алі находитюся
Я з тобою серце мое хоч наговорюся /2/

Вузьму я кресельце, сяду край оконця
Шей очи не спалі а вже сходить сонце /2/

Очи ж мої очи, што ви думаете
Всю нудч на розмови, а в день дримаете /2/

Дримайте, дримайте, не будете спати
Десь поїхав муої міленькі другої шукати /2/

а там бо-гач до-дів-чи-ни што ве-чо-ра хо-дит.

ШИРОКА ДОЛИНА

Широка долина, узкіє полоси
 Нашто ти Маруся розпустила коси?
 Коси розпустила, ленту виплітала
 Мене молодого той причарувала.
 Маруся, Маруся, сохну за тобою
 Не одін я вечір простояв з тобою.
 Не одін я вечір, не одну неділю
 На тебе Маруся маю всю надію.
 Ой там за горою, де сонечко сяє
 Там моя Маруся на нене чекає.
 Приведу Марусю, посаджу в куточку
 Приймі моя мамо за рідную дочку.
 За рідную дочку, за рідну дитину
 Приймі ж моя мамо мою господиню.

Вальс

Ши-ро-ка до-ли-на уз-кі-є по-ло-си,
 На-що ти - Ма-ру-ся розпустила ко-си.

ОЙ ГИЛЯ , ГИЛЯ СІВИЄ ГУСІ

Ой гиля, гиля сівиє гусі
 Ой, гиля гусі до води
 Прошу я тебе муй мільенькій
 Ти до другої не ходи

Бо та другая не такая
 вона не краша од мене
 вона не краша й не богатша
 же ї причарус до себе
 На небі місяць, на небі ясний
 На небі зоренькі горат
 Ой ти послухай муй мільенькій
 що про нас люде говорат
 Нехай говорат, нехай говорат
 Бо то все элис верогі
 Вони любві не понімают
 Вони говорат з неправди

Ой гиля, гиля сівиє гусі
 Ой, гиля, гиля до води
 Прошу я тебе, повторяю
 Ти до другої не ходи.

Вальс

Ой гиля, ги-ля сі-ви-є гу-сі, ой ги-ля гу-сі до во-ди

Про-шу я те-бе муй мільенькій ти до-дру-го-ї не-хо-ди.

І ШУМИТЬ І ГУДЕ

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
Ой хто ж мене, молодую,
Тай додому одведе.

Одіззався козак
На солодкім меду:
"Гуляй, гуляй, дівчинонько,
Я й додому одведу".

"Не веди ж ти мене,
Не прошу я тебе,
Бо лихого мужа маю,
Буде бити мене".

шу-нить, і гу-де, дрібний до- щик і - де. А хто ж не не
мо-ло-ду-ю, тай до до-му од-ве-де? од-ве-де?

ВЕДУ КОНЯ ДО ДУНАЮ

Веду коня до Дунаю, кунь не хоче піти.
Задірає головуньку, хоче мене біти.
Чом ти коню води не п'єш, чи дорогу чуєш?
Чом ти синку, мій Іванку, дома не ночуєш?
Ой як же мніє моя маті дома ночувати
Приде нудчка, осіння, не з кім розновляти.
Маєш сину, мій Іванку, коня вороного
Той як зайдеш до стаски, говори до його
Ой як тяжко моя маті з ворогами жити
То ще й тяжей моя маті з коньом говорити
Я до його заговору, а він не говорить,
Як згану я про дівчину, серденько мніє боліт.

Ой за гаєм, гаєм, гаєм зелененьким
Там орала дівчинонька воликом чорненьким.

Орала, орала, не зміла гукати,
Тай найняла козаченька на скрипочку грати.

Козаченько грає, бровами моргає...
Вража його мати знає на що він моргає.

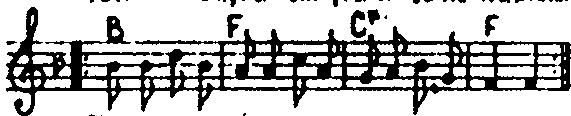
Чи на мої воли, гей, чи на корови
Чи на мос біле личко, чи на чорні брови?

Воли та корови усі поздыхають,
Біле личко, чорні брови повік не злиняють.

Шандришко

Ой за га-єм, га-єм, га-єм зе-ле-неньким

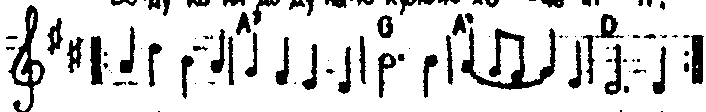
там о-ра-ла дівчинонька воликом чорненьким

Шандришко *

Ве-ду ко-ня до Ду-ча-ю ку-ряне хо-че ті-ті,

за-ді-ра-є го-ло-вожку хо-че ма-не ві-ті.

ОЙ ТАМ ЗА ГОРАМИ СНІЖОК БІЛЮСІЕНЬКІ

Ой там за горами сніжок білюсієнькі
Ходів до дівчини козак молоденькі
Ходів і любів і хотієв єї браті
А теї дівчини не пускає маті.

Пузвуболь же мніє маті колодець копати
Чи не прийде дівчина водіці браті
Всіє дівчата йдуть до мене воду браті
А меї дівчини не пускає маті.

Пузвуболь же мніє маті на лавці лієжати
Чи не прийде дієвка по мніє поплакати
Всіє дівчата ідуть по мніє поплакати
А меї дівчини не пускає маті.

Іді моя доню, довго не бавіся
Як зайдеш до хати, Богу помоліся
Дівчина як рожа на порог ступіла
І бієлис ручки назад заломіла

О, то тис пубжкі до мене ходілі
А бієлис ручки подаркі носілі
А алис губи мене ціловалі
А чорніс брови до мене моргалі.

Учув тос хлопець і з лави схватівся
Молодубой дівчині на шию вчепівся
Подай маті шубу, поїдемо до шлюбу
Нехай тая слава по всьубом свієті буде

Спокойно

Ой там за го-ра-мі сніжок бі-люсіє-нь-кі, ходів до дівчи-ни козак молоденькі, ко-
дів і лю-бів і хотієв є-ї браті а те-ї дів-чи-ни не пус-ка-є ма-ті.

І КІВАЛА, І МОРГАЛА

І ківала, і моргала
Сусієдка на мене
Кідай жито молотіті
Приході до мене

Ой приді ти красни хлопче
Ой хоч на годінку
А з свого старенького
Вивже по калінку

Іді стари бородати
Каліну лонаті

Бо напав же мене кашель
Не перейду хати

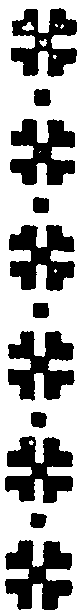
Іде стари, бородати
І входіт до хати
Як-стояла так і впола
Зачала стогнати

Іді стари, бородати
Меду колупаті

Бо напав же мене кашель
Не перейду хати

Щубов стари, бородати
Меду колупаті

А з свого нілієнького
Випрестіла з хати.

Малюк

І кі-ва-ла і мор-га-ла су-сі-єд-ка на ме-не. кі-дай жи-то мо-ло-ті-ті
при-хо-ди до ме-не, кі-дай жи-то мо-ло-ті-ті при-хо-ди до-ме-не.

ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ

Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
 Бо на вечорницях дівки чарівниці!
 Одна дівчина чорнобривая
 Та й чарівниченська справедливая.

У неділю рано зілля копала,
 А у понеділок переполоскала,
 А у вівторок зілля варила,
 А у середу рано Гриця отруїла.

Прийшов четвер-та вже Гриць умер.
 Прийшла п'ятниця-поховали Гриця.
 А у суботу рано мати дочку біла:
 "Нашо ти дочко, Гриця отруїла?"

Ой мати, мати, жаль ваги не має,
 Нехай же Гриць разом та двох не кохас!
 Нехай він не буде ні їй, ні мені,
 Нехай достанеться він сирій землі!

Оце тобі, Грицю, я так і зробила,
 Що через тебе мене мати біла!
 Оце ж тобі, Грицю, за теє запла-
 та із чотирьох дошок дубовая хата!

Помірно

Ой не ходи Грицю тай на вечорниці, бо на вечор-
 ницях дівки чарівниці. Котра дівчина чорноброви
 має, то та дівчина усі чари знає. Знає.

ОЙ, ЧОМ ТО НА ДВОРИЄ НЕ ВІДНО

Ой, чом то на дворіє не відно
 Пора вже і сонцю зійти
 Не любо мніє з мілин сидієти
 Волієлаб я зара вмерти.

Не люби мніє його всіє рієчи
 Не люби мніє його слова
 А серденько тихо всьо шепче
 До дому, до дому пора.

Іду я до дому - нуоч тенна
 А думкі роят в головіє
 Може я і з кім посидієлаб
 Зтобою сидієти не мніє.

Ти ходиш то повижеї неба
 А я то ходжу по земліє
 Ти думаєш, думаєш хлопче
 Што я то тужу по тобіє.

Повільно. з тугаю

Ой чом то на дворіє не відно. пора вже і сонцю зійти. Не
 лю-бо мніє змілим си-діє-ти, во-лієлаб я за-ра вмерти. Не-ти.

ТАМ У САДУ, У САДОЧКУ

Там у саду, у садочку ружа зацвітає,
 Сидить голуб на калині, голубка литає.
 Годи, годи тобі мила над мною литати,
 Ходь же сядем коло мене, щось маю сказати.
 Ой голубе, голубчичку щож то за новина,
 Чи ти мене сам не любиш, чи твоя родина?
 А я тебе вірно люблю, тай широко кохаю,
 Твоїй рід всюди мене судить, що я п'ю й гуляю.
 Нехай судить, нех говорить, а я й не боюся,
 Як поїду на Україну, то там оженюся.
 Як ти будеш дівчинонько тай по мні тужити,
 Як заїду на Україну то там другу любити?
 Ой не буду козаченьку, не буду, не буду,
 Ти за гору, я за другу, тай тебе забуду.
 Ой, не встеріг козаченько тай на коня сісти,
 Перестала дівчинонька і пити і їсти,
 Ой заїхав козаченько в далеку країну,
 Як згадає про дівчину, що її покинув...
 (Він не має дівчиноньки, не має, не має)
 Ой заїхав козаченько, тай з коня сядас,
 Він не має дівчиноньки, не має, не має.
 Ой став собі тай думає—летить голуб сивий,
 Голуб сивий, голуб сиви-голубка сивійша,
 Батько милий, мати мила-дівчина милійша.

Помірно

Там у са-ду, у са-доч-ку ру-жа за-цвіта-є,
 Си-дить го-луб на ка-ли-ни го-луб-ка лі-та-є,
 Си-дить го-луб на ка-ли-ни го-луб-ка лі-та-є.

ПО САДУ, ПО САДУ

По саду, по саду терен зацвітає,
Молоденький козаченько по саду гуляє.

Нó досить козаче по саду гуляти,
Ходи сидеш коло мене, щóсь маю сказати.

Зайшов він до єї, дала крісло сісти,
Дала йому на тарілку два яблука з'їсти.

Два яблука з'їсти, іще склінку руну,
Випий, випий козаченьку, сам іди до дому.

Зайшов він до дому, на стіл похилився,
Ой, бо вже я моя мамцю чарув дохопився.

Треба муї синочку чари спокидати,
Треба муї синочку ворожки шукати.

Ниц мні не допоможе жадная ворожка,
Бо вже ж мні до гробу стелиться дорожка.

В сінюх труну роблять, тріски вгору скоцуть,
По молодум козачкови всі дівчата плачуть.

Всі дівчата плачуть, гарні молодиці,
Шой не прийде козаченько буюльм на вечорниці.

Швидко

По са-ду, по са-ду те-рен за-цві-та-є. Мо-ло-
ден-ь-ко-ко-за-чень-ко по са-ду гу-ля-є.

ЗА ГОРАМИ СОНЦЕ ГОРИЛО

За горами сонце горіло
 За горами сонце горить;
 Далеко муої милий від мене
 Згадаю то серце болить.

Далеко муої милий від мене,
 Далеко в чужих сторонах;
 Не забувай мийий про мене,
 Що я восталася сама.

А в неділю дуже раненько,
 Як соловій пісню щебетав;
 Заходжу я стиха до хати
 А свекор листочка читав.

Ой, сядай же доню до столу,
 Читай що твоїй милий написав
 Він пише, що любить другу,
 Тебе молодую занехав.

А доня нічого не сказала
 Но тільки сказала одно —
 Давно я про його забула
 Но жаль, що й дитина його.

Ой лялі, ой лялі, ой лялі,
 Ой лялі мале дитя спить
 Во я мушу сясти до столу
 До милого лист написати.

Ой, піду я, піду листочка
 Той буду його закінчати;
 Нехай приїжджає муої милий,
 Мене молодую ховати.

Ой, минуло штири неділі
 Як свекор невістку поховав,
 А мийий листочка читає
 І милу свою спомина.

Ой, болить козацьке серце,
 Ой, болять і буде болить;
 Як згадає він жінку-дитину
 Не може на світі він жити.

Томірно

За го-ра-ми сон-це го-рі-ло, за го-ра-ми сон-це го-рило. Да-
 ле-ю мій ми-лївїд ме-не зга-даю то серце со-лїть. Да- - лить.

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ОКОНЦЕ

Зайшло сонце за оконце,
 За вішньовий сад.
 Цідується, нілується
 Дівчиннька там.

Взяла хлопця за рученьку
 Таїї повела в сад.
 Постелїла постель бієлу
 Положила спать...

Сама сїєла край постелї,
 Зажурилася...
 Що такая кололая,
 Все влюбїлася...

Повільно

Зай-шло сон - це за о - кон-це, за виш-ньо - вий
 сад, ці-лу-є - ться мі-лує-ться дїв-чи-нь-ка там.

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
Чому я не сокіл, чому не літаю?
Чому мені, боже, ти крилець не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав...

Далеко, за хмари, подальше від світу,
Шукать собі долі, на горі привіту,
І ласки у сонця, у зірок прохать,
І в світі їх ясним себе показать.

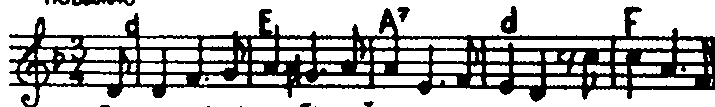
Бо долі ще змалку здаюсь я не любий,
Я найми у неї, хлопцюга прибудний:
Чужий я у долі, чужий у людей:...
Хіба ж хто кохас нерідних дітей?

Кохався лихом і щастя не знаю,
І гірко без долі свій вік коротав;
Й у горі спізнав я, що тільки одна -
Далекеє небо - моя сторона...

Й на світі так гірко! Як стане ще гірше,
Я ої, на небо! - мені веселіш,
І в думках забуду, що я сирота, -
І думка далеко, високо літа!

Коли б мені крилля, орлячого крилля!
Я б землю покинув - і на новосілля
Орлом бистрокрилим у небо полинув,
І в хмари від світу навіки загинув!

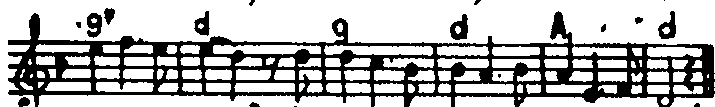
Поважно

Див-люсь-я на не-бо та й думку га-да-ю: чо-му я не

со-кіл, чо-му не лі-та-ю? Чо-му ме-ні, бо-же, ти

крилець не дав? Я б землю по-ки-нув і в небо злітав!

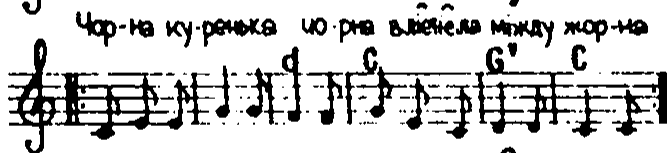
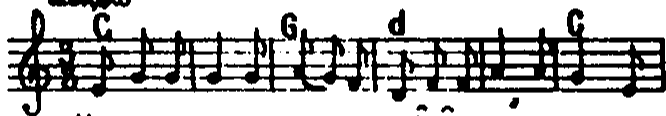
ЧОРНА КУРЕНЬКА, ЧОРНА

Чорна куренька, чорна
Влієтієла міжду жорна
Як стала сокотаті
Не дала ну́очки спаті /2/

Бодай той пієвень збудів
Що мене рано збудів
Бодай курка пропала
Що рано сокотала /2/

Приспори Боже ночі
На мої чорні очи
Приспори двіє годинні
Для молодей дівчини /2/

Щандко

як ста-ла со-ко-та-ті не да-ла ну́очки спа-ті .

КОЗАК ДО ДІВЧИНИ

Козак до дівчини все з вечора йде
Добри вечур каже, шей ручку дає

Добри вечур каже, шей ручку дає
Марусіне серце пораді мене

Марусіне серце пораді мене
Чи нііє женітіся, чи ждаті тебе

Женіся козаچه, я шей молода
И шей погуляю, хоч з годіка два

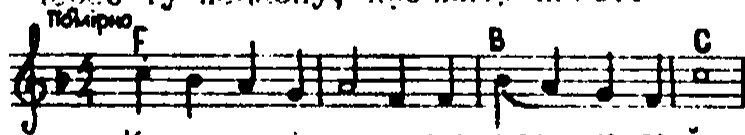
На першур весну каліна ивіла
Зостала Маруся то вже не сама

Зостала Маруся, то вже й не сама
Зосталась Марусі дітіня мала

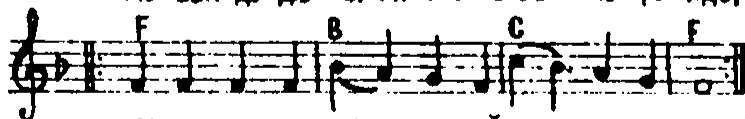
Ой скажи козаچه, той як будеш зваті
Купі нііє гітару дітя забавляті

То же не гітара, то наша любов
Коліт же нііє серце, волнується кров

Коліт же нііє серце, волнується кров
Через ту нещасну, проклиту любов.

Ко-зак до дів-чи-ни все з ве-чо-ра йде,

доб-ри ве-чур ка-же шей руч-ку да-є.

ОЙ ПО ГОРИЄ, ПО ДОЛІНІ

Ой по горіє, по долині
 Голуби літают
 Цей розкоши не зажила
 вже і лієта мінают
 Цей розкоши не зажила
 Гора не забуду
 По чѹом же я своє лієта
 Споминати буду?
 Запрагайте хлопці кони
 Кони вороніє
 Поїдемо догоняти
 Лієта молодіє
 Ой догнали ж моє лієта
 На лідовум мости
 Вернієтєся лієта ної
 Хоч до мене в гости

 Ой ради ж ми вернутися
 Той нєна до чоґо
 Пострадала щастя й долю
 Здоровя свойого

Помірно

Ой по го-ріє по до-лі - ні го-лу-ви лі- та-ют,
 цей розко-ши не за - жи-ла вже і ліє - та мі-на-ют, Цей роз
 ко-ши не зв - жи-ла вже і ліє-та мі - на - ют.

НЕ ПИТАЙ, ЧОГО В МЕНЕ ЗАПЛАКАНІ ОЧІ

Не питай, чого в мене заплакані очі,
Чого часто тікаю я в гай
І блукаю я там до півночі,
Не питай, не питай, не питай.

Не питай, чого в'яну і сохну, як квітка,
Бо так щиро кохаю тебе.
Ти покинув мене, сиротину,
На посміх, поговір для людей.

Не питай, бо нічого тобі не скажу я,
Бачив ти мої сльози і сум,
А неширі слова та бай-дужі
Не розвіють тяжких моїх дум.

Повільно, з тугою

Не пи-тай чо-го в ме-не за-плака-ні о-чі, чо-го
час-то ті-ка-ю я в гай і блу-ка-ю-ся
там до пів-но-чи не пи-тай, не пи-тай, не пи-тай.

ВИСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Висилала мене мати
Зельоное жито жати

А я жита не жала
В борозьонці лієжала

Надіхали чужаниці
Чого лежиш в борозниці

А я з теї охоти.
Тай нажала штири снопи

Штири снопи нажала
Поличити не знала

Треба люди попросити
Тії снопи поличити

Було літо шепер зима
Були хлопці тепер нима

Були бідни шей богати
Було з чого вибирати

Яй вибрала хлопця зуха
Без чобіт, без кожуха

Швидко, весело

Музична партитура з нотами та акордами. Верхня частина містить нотування для правої руки з акордами: d, A⁷, d, A⁷, d, A⁷, d, C. Нижня частина містить нотування для лівої руки з акордами: F, C, F, C, d, A, d, C, d.

Ви-си-ла-ла мене мати, ви-си-ла-ла мене ма-ти,

ВИ-СИ-ЛА-ЛА МЕНЕ МАТИ ЗЕЛЮНО-Є ЖИТО ЖАТИ. ЖИТО ЖАТИ.

НА НЕБІ МІЄСЕЦЬ

На небі мієсець, зуронькі ясни
Тіхо по мору човен пливе
Чи то дівчина пієсно співає /2/
А козак чує, серденько мре

Очи ви очи, очи дівочи
Темни як ну́очка, ясни як день
Чи вас вору́ожкі приворожили /2/
Чи вам циганкі чари далі

Ані вору́ожкі, ані циганкі
А батько й маті очи долі
Далі мніє очи, шей чорни брови /2/
А щастя й долі дати не могли

Спокійно

На не-бі Міє-сець зу-ронькі яс-ни ті-хо по мо-ру чо-вен пли-ве
Чи то ді-вчи-на піє-сно спі-ва-є, а ко-зак чу-є сер-дєнь-ко мре.

ЧЕРЕЗ САД, ВІНОГРАД

Через сад, віноград, калушту саділа
Ой не взяв мене той, кого я любила /2/

Оно взяв мене той, што з роду не знала
Ото тобі поребу́ор, што перебірала /2/

Оно взяв мене той, што сіються луси
Лк ну́он мене повілус то я засмієся /2/

ОЙ, У ПОЛІ ОЗЕРЕЧКО

Ой, у полі озеречко,
 Там плавало відеречко.
 Соснові клепка, а дубове денце
 Не цурайся, моє серце.

Там плавало відеречко
 Трос суток із водон.
 Вишди дівчино, вишди рибчино,
 Поговоримо з тобою.

Ой, рада б я виходити,
 Із тобою говорити:
 Лежить нелюб на правій руці,
 Так боюся розбудити.

Ти, козаче молоденький,
 В тебе коник вороненький:
 Сідлай коня та їдь з двора,
 Бо ти не мій, а не твоя.

Повільно

Ой, у по-лі о-зе-речко, там пла-вало віде-реч-ко.
 Соснові клепки а ду-бо-ве ден-це, не цурайся моє серце.

Весело

Че-рез сад, ви-но-град, ка-пусту са-ді-ла.
 Ой не взяв ме-не той ко-го я лю-бі-ла.

ОЙ, ДЕ ТАМ У ПОЛІ

Ой де там у полі берози стояла
 маті свого сина з дому виправляла
 Виправляла з дому, шей з нової хати
 Іді, іді сину, в нещасли солдати
 Іді, іді сину, довго не бавися
 За рочок, за другі, до дому верніся
 Прушов уже рочок, пруюшов уже другі
 Вернувся до дому нуої синочок любі
 Ой чи рада мамо, ой чи рада мною
 Ой чи рада мною мною жоню?
 Рада синку рада, рада я тобю
 Оно я не рада, твоя жоню
 Посаділа синд, дала піті, есті
 Сказала невістці на порозі сієсті
 Сона випда з хати, довго забавілась
 Молдце дієті з жашо потрутілись.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The melody is accompanied by chords: F#m, Bb, D, G, A, D, B. The second staff continues the melody with chords: F#m7, Bb, A, D. The third staff concludes the melody with chords: G, A, D, B, B, F#m, Bb. The lyrics are written below the notes.

Ой де там у по - лі бе - ро - за сто - я - ла ма - ті сво - го - си - на
 - здо - му ви - тра - є - ла - ла. Ви - тра - є - ла здо - му ви - тра - є - ла
 хо - ти, і - ді, і - ді си - ну в не - щас - ли сол - да - ти

ОЙ, ЛЮБИВ ТА КОХАВ

Ой, любив та кохав, собі дівчину нав-
Як у саду вишня;
За лихими людьми та за ворогами
Спокидати пришлось.

Дожидай ти мене, серденько моє
Тай до себе в гості
Як виросте трава шолковая
В тебе на помості.

Ой, росла та росла, трава шолковая
Тай похилилася
Ждала, ждала козака дівчинонька молодая
Тай зажурилася.

Ой, росла та росла, трава шолковая
Й посихати стала,
Ждала, ждала козака дівчинонька молода
Тай плакати стала.

Рухливо

Ой, любив та кохав (с) бі дів-чи-ну нав як у саду виш-ня
За лихи-ми людьми тай за воро-га - ми спо-ки-да-ти пришло

ДУБ ПУДЛЯСЬКІ

Дуб пудляські дуб старинни
Голі в небі гне високум
Час як жары задержавши
Давні вієкі вопомінас

Вопомінас тидуліётте
Што мінуло й не вернётсье
Бо пропали наши князтва
Поросла трава кургани

Вопомінас воєв храбрих
Што кровсю окуплявши
Зберегаді нашу землю
Нашу вієру і свободу

Вопомінас й тє вієкі
Што як нуѳч по дніє насталі.
Як опливлі кровсю рієкі
І в неволю ми попалі

Алі в вієчних голях його
Сильнієй втораз то шуміт вієтьор
Про час яснї што надійде
І зном верне нам свободу

Дуб пудляські князь старинни
Голі в небі гне високум
Час наш давні вопомінас
Што часом нашої бив слави

сл. Ю. Гаврилюк муз. Б. Карнавакський

повільно

Дуб пудляські дуб старинни голі в небі гне високум час жары задержавши давні вієкі вопомінас тидуліётте што мінуло й не вернётсье бо пропали наши князтва поросла трава кургани, вопомінас воєв храбрих што кровсю окуплявши зберегаді нашу землю нашу вієру і свободу вопомінас й тє вієкі што як нуѳч по дніє насталі як опливлі кровсю рієкі і в неволю ми попалі алі в вієчних голях його сильнієй втораз то шуміт вієтьор про час яснї што надійде і зном верне нам свободу дуб пудляські князь старинни голі в небі гне високум час наш давні вопомінас што часом нашої бив слави

ГАВРИЛО

Ой живу́от мене боліт
І на пі́еч мене гоніт
Ой на пі́еч на лучину
Приложиті животіну.

Ой живу́от мене боліт
Гореліці дайте
Як горієлка не поможе
Хлопця пошукайте.

Чи я тобі́е не казала
Чи не говорила
Не лягай коло мене
Бо зробіш Гаврила.

А ти мене не слухав
Коло мене клавсе
Тепер мене не питай
Ску́оль Гаврило взявсе.

Тепер мене не питай
Іді за кумами
Бо Гаврило на пі́еччїе
Бронтає ногами.

Васело

Ой живу́от ме-не бо-літ; і на пі́еч ме-не го-ніт,
Ой на пі́еч , на лу-чи-ну, при-ложиті жи-воті-ну.

ГЕЙ ПІДЛЯШШЯ

П-в: Гей Підляшшя, гей Підляшшя,
Чудова країна
Де за кожним річки скрутом,
Мде гарна дівчина.

Од вітряка до Кожина
Дорога ще довга,
Хоть Наровка то не Дунай,
А Нарва не Волга.

П-в: Тиха вода та глибока,
Плавати не змієм
А як плотка ся покаже,
Ми з тривоги млієм.

Тиха вода, тиха вода
Пливе по долині,
А при воді на березу
Стоять три дівчини.

П-в: Гей Підляшшя...

Виглядають, позирають
Де наші каяки
Чи здорови, чи ми хвори,
Чи ми яки - таки?

П-в: Гей Підляшшя...

Гей дівчата, гей дівчата,
Ви вина нам дайте,
Ми вип'ємо а ви з нами
Спати полягайте.

П-в: Гей Підляшшя...

Учасники рейду „Надбужанська земля'85”
склали цей текст пливучі байдарками
по Наріві і Нарві і співали на ме-
лодію пісні „Тиха вода”.

СТОЯВ ЯВОР НАД ВОДОЮ

Стояв явор над водою
 На дуол похілівся
 З України до дівчини /2/
 Козак похілівся.

Нахілівся козак
 На коня сядас
 А дівчина чорнобриво
 Сльози витірас

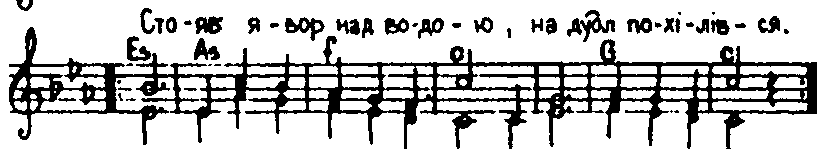
Сльози витірас
 Так жалосно плаче
 На когоч ти покидаєш /2/
 Молодий козаче

Спокідаю тебе
 На' люде на Бога
 Зоставайся дівчинонько /2/
 Жива і здорова

Будут пташкі прилітати
 Цвіет каліни есті
 А для мене молодеї /2/
 Приносилі вієсті

Пташкі прилітали
 Цвіет каліни слі
 А для мене молодеї /2/
 Прявди не сказали

Помірно

з Ук-раї-ни до дів-чи-ни ко-зак по-хі-лів-ся.

ПРИЛІТАЄ ЧОРНИ ВОРОН

Прилітає чорни ворон нашу воду піті
 Ой як тяжко сиротіні без батенька жити
 Чужи батько, чужи батько, шей маті чужая
 А хто ж мене пошкодує, хоть я й молодая?
 Посядають вечераті - з дієткамі говорат
 А до мене молодої слова не промовлят
 Посядають вечераті, з дієткамі сміються
 А у мене молодей дроббни слъози льються.

Швидко

Музична партитура для пісні «Прилітає чорни ворон». Вона складається з двох систем нот. Перша система показує мелодію на скрипковій лінійці (лінійка з одним октавним перенесенням). Друга система показує ритмічний супровід на фортепіанній лінійці (лінійка з двома октавними перенесеннями). Під нотами вказано українське ліричне тексти: «При-лі-та-є чорни ворон-на-шу во-ду пі-ті» та «Ой як тяж-ко сі-ро-ті-ні без ба-ть-ка жи-ті».

При-лі-та-є чорни ворон-на-шу во-ду пі-ті
 Ой як тяж-ко сі-ро-ті-ні без ба-ть-ка жи-ті.

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

Якби мені не тиночки
 Тай не перелазя,
 Ходив би я до дівчини
 По чотири рази.

Якби мені не тиночки
 Тай не перетинки,
 Ходив би я до дівчини
 Та довечоринки.

Галь, серце, рибко моя,
 Що мені казати?
 Хотів би я тебе одну
 Цілий вік кохати.

ЗЕЛЬОНАЯ ВИШНЯ

47

Зельоная вишня,
Чи я в дома лішня?
Оддала мене моя мамонька
Де я жити не привикша.

Привикша, не привикша,
Привикати я мушу,
І старенькому і маленькому
Догоджати я мушу.

Коб я міела крила
І вміела ліетати
Поліетієлаб до рӯдної мамонькі
В сад зельони коваті.

Коб я міела крила,
Соколови очи,
Поліетієлаб до рӯдної мамонькі
Серед темної ночі.

Повільно

Зе-льоная вишня, чи я в дома лішня, од-дала ме-не
мо-я ма-монь-ка де я жи-ти не при-вик-ша, -вик-ша.

Помірно

Як би мені не тинючки тайнеларе-ла-зи, ходиць би я додівчими
по чотири ра-зи, ходиць би я додівчими по чоти-ри ра-зи.

ОЙ, ТАМ НА ТРАВКУ

Ой, там на травку, там на муравку
Ковала везуля без перестанку.

Вона ковала ще й джебетаха -
Дівчина хлопця причарувала.

Причарувала серце й душу,
Тепер я єї хочати мушу.

В мене чаронькі напотоки,
Біле личенко, чорні брови.

Щоб ти не трапив стежки до хати,
Як я не знав чим чарувати.

Нь швидко

Ой там на травку там на му-рав-ку
ку-во-ла во-зу-ля без пер-ста-нку.

СОЛОВЕЙКО ЩЕБЕЧЕ

Солвейко щєбєчє, а зозульєнька кус
Ой і Бог знає, ой Бог вїєдєє,
Дє муой мїлїї ночус.

Як дє вуон у дорозї, поможи йому Боже
Як з дївчиною на бїєлєм ложє
То покарай його Боже.

То скарай його Боже, велїкою карою
Бо я до його щїєрим сердоньком
Вуон до мене з неправдою

Єст у полю калїна, шо з вїєтром говорила
Говорят людє, я сама знаю
Што я йому немїла

ОЙ ПРОПАЛА МОЯ ДОЛЯ

Ой пропала моя доля, пропала,
За п'яницю мене мати оддала.

А п'яниця – гульцяїця в корчміє п'є,
А як приде до домоньку мене б'є.

Ой привикай моє дітя, привикай,
До сусієда окієнечком утікай.

Ой чорт його муої батенько утече,
Тримається п'яніченько за плече.

Ой приїєхав муої батенько зо Львова,
Питається: "п'яніченько чи в дома?"

Ой потіху муої батеньку говори
Бо сьпіт моя п'яніченька в комори.

А як мою п'яніченьку розбудіш,
Бієдну мою головоньку загубіш.

Помірно

Ой про-па-ла мо-я до-ля, про-па-ла,
За п'я-ні-цю, ме-не ма-ти од-да-ла.

ОРИШЕ, ОРИШЕ

Орише , орише ,
Орихове зерненько,
Любив я дивчину, спокідати мушу,
Тай боліт моє серденько.

Ой поїду я до сієні
Вечераті сієлі,
А моя мілая, чорнобривая
До вечери не сядає.

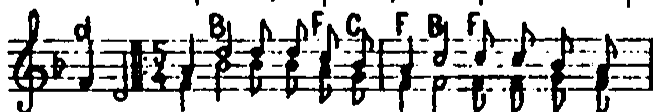
До вечери не сядає,
Дробни листи піше,
Дробни листи піше, дітину колише,
З буйним вітром розмовляє.

Ой вітру, вітроньку,
Не дуй мені у світлоньку,
Світлиця темная, дітина малая,
Я шей сама молодая.

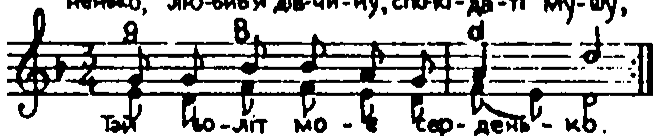
Помірно. Згучю

О - ри - ше , о - ри - ше , о - ри - хо - ве зер-

ненько, лю-бив я див-чи-ну, спо-кі-да-ті му-шу,

Тай бо-літ мо-є сер-день-ко.

ДОБРИЙ ВЕЧУР, СМУТНИЙ РАНОК

Добрий вечур, смутний ранок,
Десь поїхав м'юй коханок.

Десь поїхав, я не знаю,
Серце з жалю умирає.

Як об'їхав всю Україну,
То ліг спати на годину.

Пришла дівка води брати,
Стала його розбуджати.

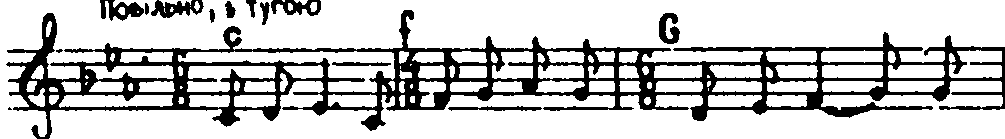
Вставай, вставай, годи спати.
Їдуть турки коня брати.

Їдуть турки, йдуть татари,
Беруть коня на кантари.

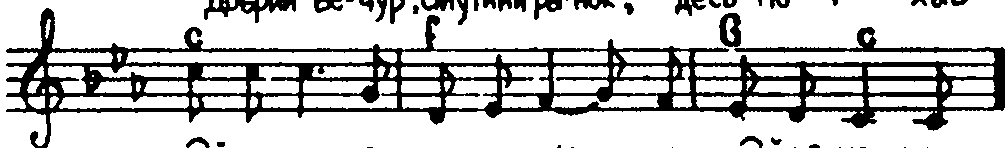
Коня возмуть—другий буде,
Мене заб'ють—більш не буде.

Мене заб'ють—більш не буде,
Тобі мила школа буде.

Повільно, з тугою

Добрий ве-чур, смутний ра-нок, десь по - і - хав

м'юй ко-ха-нок, десь по - і - хав м'юй ко-ха-нок.

ПУД ЯЛІНОЮ , ПУД ЗЕЛЬОНОЮ

Пуд яліном, пуд зельоною,
Сиви кінь розигравсе .
Молоди козак, молодюсенькі
На війну вибиравсе.

Як вибиравсе, то викланявсе
Отцови і матенці
І туй дівчині молодисенькуй
Пришлюбленуй Ганульці

Виїхав козак за воротечка
І з коня похилівсе
А за ним, за ним старая мати
Ой синку мій вернессе!

Ой не вернессе моя матулю,
Поїду на Україну,
Мій-кінь ворони, я сам молоди
Я в війську не загину.

А як загину моя матулю,
Як в війську я загину,
То прийми, прийми, серце дівчину,
За рідную дитину.

не послышавши

Пуд я - лі - но - ю , пуд зе - лю - но - ю , си - ви кінь ро - зиг - рав - се

Мо - ло - ди ко - зак , мо - ло - до - сеньки на вій - ну ви - би - рав - се .

ТАМ ПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Там під гаєм зелененьким
 Брала вдова льон дрібненький.
 Вона брала - вибирала.
 Тонкий голос подавала.
 Тонкий голос , голосочок.
 Через вишньовий садочок.
 Там Василько траву косить.
 Тонкий гопос переносить.
 Кинув косу на юлоньку
 А сам пошов до домоньку.
 А як зайшов до домоньку:
 Схилів на стіл головоньку.
 Вийша мати тай з комнати
 Стала Василя питати.
 Позволь мати вдову взяти
 Буду пити тай гуляти.
 Не позволю вдову взяти
 Вдова буде чарувати.
 Чарувала мужа свого
 Учарує сина мого.
 А я чарів не боюся
 Я й з вдовою оженюся.
 Вдова буде чарувати
 А я буду пить, гуляти.

Тонірно

Там під гаєм зе-лененьким, там під гаєм зе-лененьким
 брала вдова льон дрібненький, брала вдова льон дрібненький.

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Взяв би я бандуру
Тай загравав що знав.
Через ту дівчину
Бандуристом став.

А все через очі
Колиб я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав.

Марусине серце
Погалій мене:
Візьми моє серце
Дай мені своє.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Тай загравав, що знав.
Через тії очі
Бандуристом став.

Помірно

Взяв би я бан-ду-ру тай за-гра-вав що знав,

че-рез ту бан-ду-ру банду-ристом став

КАЛИНА

Калино-малино, чом не зацвітаєш,
Чи суши боїшся, чи дощу бажаєш?

Суши не боюся, дощу не бажаю,
Но стою думаю, як зацвісти маю.

Зацвілаб я біло, но листя не маю,
Зацвілаб червоно - прийдуть обламають.

Товіально

Ка-ли-но-ма-ли-но, чом не зацві-та-єш,
Чи суши бо-їш-ся, чи дощу ба-жа-єш?

ДІВЧИНОНЬКО МОЯ

Дівчинонько моя, чом ти така біела,
Чи ти в полі не била, чи не загорієла?

А я в полі била, пшениченьку жала,
Як сонечко припекло, в борозніє лієжала.

Ішли, ішли чернозьомці,
знайшли дієвку в борубзьонці.
Ніц не буде за то мніє, шо лієжала в борозніє

БОДАЙ ЗОЗУЛЯ

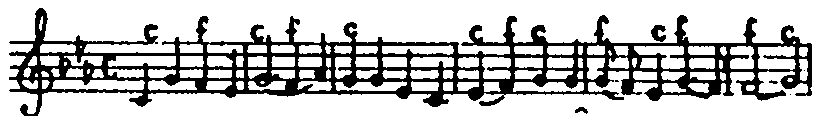
57

Бодай зозуля, бодай сівая,
На ліето не кувала,
Як викувала мого батенька,
Я сіротою зостала.

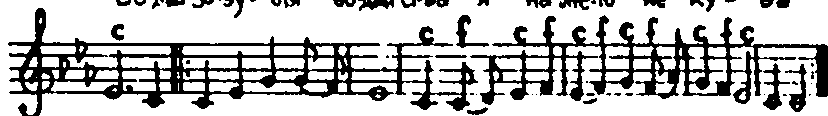
Як я кувала, куваті буду
По саду літаючи,
Як ти плакала, плакаті будет
По людях чаруючи.

Як я кувала, куваті буду,
Бо то моя робота,
Як ти плакала, плакаті будеш,
Бо ти вічна сірота.

Повільно

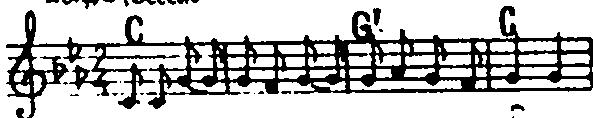
Бо-дай зо-зу-ля бо-дай сі-ва-я на лі-ето не ку-ва

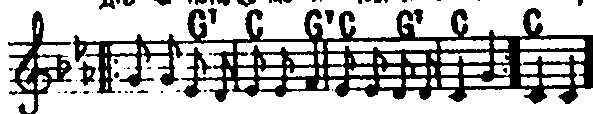
ла, як ви-ку-ва-ла мо-го-ба-ть-ка я сі-ро-тою зо-ста-ла

Швидко, весело

Дів-чи-ню-ю-мо-я чот-ти та-ка бі-ла,

чи ти во-ло-це била чи не за-го-рїла? рїс-ла?

ПОСІЄЮ Я КОНОПЕЛЬОК

Посієр я конопельок коло дороженькі,
Загнієвавсь му́й міленькі через вороженькі.

А я тия конопелькі косою іскошу,
А я свого міленького людьмі перепрошу.

Просів батько, просіла мати, просіла родіна,
Нехай Його перепросіт ліхая годіна.

Дієвчинонько, дієвчинонько, яка ти міла,
Штири воли як соколи од води гоніла.

Штири воли як соколи, всьо рогамі чешут,
Оддай, оддай маті дочку, хай люде не брешут.

Ой хоч брешут, хоч не брешут, забери їх ліхо,
Ми обос, серце мое, кохаємся тіхо.

Швидко

По-сі-ю я ко - но - пе - льок ко - ло до - ро - жень - кі,
За-гні-вав-ся му́й мі - ленькі че - рез во - ро - жень - кі.

ЗМІСТ

		Стр.
1. Бодай зозуля , бодай сіва	Збуч, Пэн.П.	57
2. Веду коня до Дуню	Храволи , Пэн.П.	22
3. Взяў ён я бандуру	загальновідома	55
4. Вислала мене мати	Пад.П.	87
5. Гаеріло	Храволи , Пэн.П.	43
6. Гей Пидляшча	рейдова	44
7. Дівчинько моя	Новий Корнін , Пэн.П.	56
8. Днялось я на небо	загальновідома	32
9. Добрий вечур , смутніі ранок	Голишэво , Пад.П.	52
10. Дуе Пудляські		42
11. За горамі сонце горіло	Яніўка , Пад.П.	30
12. Зайшло сонце за акноне	Збуч , Пэн.П.	31
13. Зелёная вышнія	Оришкова , Пэн.П.	47
14. І ківала і мортала	Курашова , Пэн.П.	25
15. І шуміць і гуле	загальновідома	22
16. Галя	Грабувеш , Пэн.П.	4
17. Каляно - маліно	Яніўка , Пад.П.	12
18. Каляна	Межылістя , Пад.П.	56
19. Козак до дівчынн	Храволь , Пэн.П.	34
20. На небе місець	Храволи , Пэн.П.	38
21. На небе місяв	Заболотта , Пад.П.	13
22. Не питай чого ё мене заплакані	Очі загальновідома	36
23. Нічка погідна	Заболотта , Пад.П.	3
24. Одне сонце сходит	Оришкова , Пэн.П.	18
25. Ой вішенька черешенька	Нуреш , Пэн.П.	5

26. Ой гила, гила сімє гусі	Гределі, Пен.П.	21
27. Ой де там у полі	Щити, Пен.П.	40
28. Ой за гаєм, гаєм	загальновідома	23
29. Ой зміди, зміди	Курашово, Пен.П.	17
30. Ой зрада, зрада	Матяшівка, Пад.П.	11
31. Ой любовь те кохавь	Матяшівка, Пад.П.	41
32. Ой маті синка той оженіла	Пен.П.	18
33. Ой не ходи Гришо	загальновідома	26
34. Ой по горіш по долині	Оришково, Пен.П.	35
35. Ой пропала моя доля	Храєволи, Пен.П.	30
36. Ой там за горемі	Тросьтянка, Пен.П.	24
37. Ой там на траєку	Янівка, Пад.П.	48
38. Ой у вишневому садочку	загальновідома	9
39. Ой у полі озеречко	загальновідома	39
40. Ой хмелю ж мій, хмелю	загальновідома	15
41. Ой чом то на дворне не відно	Оришково, Пен.П.	27
42. Орише, орише	Граєувешь, Пен.П.	51
43. Підляшкя	рейдова	2
44. Половіна саду цвіте	Гределі, Пен.П.	8
45. По саду, по саду	Пад.П.	29
46. Посією я конопельок	Пляскі, Пен.П.	58
47. Посіяла огурочки	Граєувешь, Пен.П.	7
48. Прилітає чорни ворон	Клянікі, Пен.П.	46
49. Пуд яліною, пуд зельною	Доєривода, Пен.П.	53
50. Рівченьку виструю	Курашово, Пен.П.	6
51. Соловейко щевече	Тросьтянка, Пен.П.	48
52. Соловейку мій	Пад.П.	49

53. Сонце низенько	Янівка , Пад.П.	14
54. Стояв явор над водою	Храволи , Пөн.П.	45
55. Там під гайом зеленомьким	Янівка , Пад.П.	54
56. Тече річка невеличка	Грабувешь , Пөн.П.	18
57. Цвилла моя рука	Жуково , Пад.П.	10
58. Через сад віноград	Храволи , Пөн.П.	38
59. Чорна куренька , чорна	Храволи , Пөн.П.	33
60. Широка долина	Гредялі , Пөн.П.	20
61. Якби мені не тиночки	загальновідома	46
62. Як гуляла то гуляла	Щити , Пөн.П.	16

Пісні з Південного Підляшшя зібрав Іван Ігнатюк.
 Пісні з Північного Підляшшя збрали: Мирослав Буминський, Микола Новицький, Євген Рижик. Використано також
 пісні зібрані Миколою Гайдуком на Північному Підляшшя і над-
 руковані в тижневику „Ніва“ в роках 1974, 1975, 1976 і 1977
 Ноти записали Мирослав Буминський, Володимир Волошок, Іван
 Половянюк, Ян Фус, Остап Місевич, Тадей Патрикевич.
 Функції для гітари написали Мирослав Буминський, Ірина На-
 зарук, Роман Ревакович, Марія Фреда та Юан Хащевський.
 Шість опрацювала Христина Рижик

NOTATKI

"A-P".O/W-wa.Zam.81/87.N.1000 egz.P-100

1986